

Lov og Evangelium

Nr. 5

MAI/JUNI 2010

46. årgang

De omvendte seg ikke

Av Per Bergene Holm

Verdens ledere var samlet i København for å bli enige om tiltak mot ødeleggende klimakatastrofer. Håpet er at en ved å begrense og rense utslipp m.v. kan redde verden, ikke noe mindre enn det!

For den som leser i Skriften skulle ikke de veldige ødeleggelsene av miljøet overraske. De har vært forutsagt i snart to tusen år, og vi kan lese om dem i Åpenbaringsboken. Det er ingen tvil om hva som er den bakenforliggende årsaken. Det er Guds dom over frafallet. Når menneskene reiser seg mot Gud, reiser Gud naturen mot menneskene. Det har han gjort siden syndefallets dag. Vi ser det så klart ved landeplagene i Egypt. Det er ingen tvil om at menneskene er ansvarlige, men det er ikke den ytre forurensning som er problemet, det er synden og opprøret mot Gud og hans bud. At Gud kan bruke vår forurensning som utløsende årsak for sine domshandlinger, forandrer ikke på dette.

Men midt i dommen har Gud en nådig hensikt. Han vil vekke menneskene til erkjennelse og omvendelse,

mens det ennå er tid. Plagene er som basuner som skal klinge for menneskenes ører og vekke dem av syndesøvnen, til besinnelse og tilflukt til Kristus før den virkelige katastrofen kommer, Guds endelige dom. →

«Og som Noas dager var, slik skal Menneskesønnens komme være.»

Mat 24:37

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:

Red.nemnda ved form. Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Rolfsnes, 5420 Rubbestadneset
Tlf. 53 42 92 14 – Mobil 412 45 598
E-post: magne.ekanger@bluezone.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenienske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytre misjonsarbeid i Moldova.

Formann: Dag Rune Lid, Furufleten 30
5600 Norheimsund. Tlf. 56 55 26 72
E-post: drlid@online.no

Sekretær: Ingar Gangås,
Furustua, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50 – Mobil 901 51 234
E-post: ingang@c2i.net

Kasserer: Sara Heian, Fossnes-
veien 13A, 3160 Stokke.
Mobil 938 49 087 – E-post: sara@heian.se
Bankgiro: 3000 22 26193
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesvn. 13B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65
Bankgiro: 3000 16 68516
E-post: bibelskolen@nll.no
Rektor: Per Bergene Holm
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

*Våkn opp du som sover,
stå opp fra de døde,
Krist lyser for deg! (...)
Nå sov ikke lenger,
snart over deg henger
en mørkere natt,
om straks du ei favner din skatt!*

Magnus Brostrup Landstad,
1861

Når menneskene ikke vil høre på Ordets forkynnere, eller når disse svikter og deres basunrøst ikke lenger lyder klart, sender Gud sin basunrøst over jorden med sitt rystende budskap. Men det er få som akter på røsten og forstår Guds vekkende kall i det som skjer. Noen bagatelliserer katastrofene og sier at det alltid har vært slik, det er naturlige årsaker. Det er intet å frykte. Andre søker å hindre katastrofene med ulike miljøløstiltak. Ja, det kan være godt og bra så langt det rekker. Sykdom og død er også følger av synden, og vi er glade for alt det legevitenskapen har gjort for å lindre og hjelpe, men det kan likevel ikke ta bort sykdom og død. Tvert imot vil det være slik at jo mer menneskene reiser seg mot Gud, jo mer vil legevitenskapen stå maktesløs mot de sykdommer som kommer. Slik vil det også være med kampen for miljøet. Det er som å stanse syndfloden med sandsekker.

Denne verden går, som Titanic, mot sin undergang. Gud rister i oss for å fortelle oss at det er på høy tid å gå i livbåten, før det er for sent.

L&E

Redaksjonelt

Da Jesus satt på Oljeberget og svartede disiplene på deres spørsmål om framtiden, tegnet på hans komme og tidsalderens ende, sa han bl.a. til dem:

«Men den som holder ut til enden, han skal bli frelst. Og dette evangeliet om riket skal bli forkynt over hele jorden til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme» (Mat 24:13-14).

Vår tid er vitne til mange naturkatastrofer, slik Jesus nevnte i samme samtale. Forvirring og frafall kjenner tegner mange kirker og organisasjoner, spesielt i Vesten. Splittelser og kalde hjerter er et kjent problem – evangeliet forkyntes til stadig nye.

I bladet finner du denne gangen artikler som berører noen av farene vi står midt oppe i. Vi nevner to artikler av Per Bergene Holm, den første på side 1: «De omvendte seg ikke», og den andre, «Den tause vranglære», på side 14. Gunnar Nilsson har skrevet artikkelen «Hva da med ham?» på side 11. Den setter fokus på misunnelse, sjalusi og havesyke, og faren for å

komme vekk fra nåden. På side 4 kan du lese om Johannes Brandtzæg, og hvordan Gud formet og dannet en tjener til å være med i misjonens innhøstningsarbeid. Gud arbeider for å berge oss for himmelen, og han vet om all den nød vi befinner oss i. Det må vi ikke glemme. Han tar seg av enkeltmennesker og setter dem i frihet. Se stykke av Ragnar Opstad om «Sakkeus» på side 15! Midt i striden gjelder det å se framover. «Himmelen er opna», skriver Dag Rune Lid på side 17.

Du finner også programmene for sommerskolene og leirene i dette nummeret. Meld deg på i god tid! Det er viktig å komme sammen for å høre Guds ord og få ny kveik gjennom de helliges samfunn, både for barn, unge, voksne og eldre.

La ikke sommeren bli en åndelig tørketid!

God sommer!

I.G.

Neste nummer av «Lov og Evangelium» kommer ca. 30. juli.

Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, mai/juni 2010

De omvendte seg ikke. Av Per Bergene Holm	side 1
Johannes Brandtzæg – Misjonskallet. Av P. S. Eikrem	side 4
Hva da med ham? Av Gunnar Nilsson	side 11
Misunnelse blant brødre. Barnestykke av Mia Hallesby	side 13
Den tause vranglære. Av Per Bergene Holm	side 14
Sakkeus. Av Ragnar Opstad	side 15
Den onde lyst. Av Ingar Gangås	side 16
Himmelen er opna! Av Dag Rune Lid	side 17

Johannes Brandtzæg – Misjonskallet

Av P. S. Eikrem

Misjonstanken bredte seg

Kallet til å drive ytemisjon ble brakt inn i den norske studentverden nettopp på den tid da Johannes Brandtzæg var student i Oslo. På én måte hadde tanken på hedningene vært kjent fra før. Hans Paludan Smith Schreuder hadde vært på misjonsmarken siden 1844 og stod nå ved avslutningen av sitt misjonsliv. Men allikevel var misjonstanken helst fremmed for den akademiske verden. Støtet til 80-årenes misjonsbevegelse i disse kretser kom fra Amerika, hvor de hadde stiftet den frivillige studentbevegelse for hedningemissionen. Her i Norge ble Studentenes Misjonsforening stiftet. Santalmisjonen hadde den gang allerede vakt stor oppmerksomhet. Den var dagens samtaleemne, til og med i forretningskretser.

I oktober 1882 holdt Lars Skrefsrud tre foredrag på universitetet

og et friluftsmøte på vollen ved Akershus festning om den kristne misjon, særlig arbeidet i Santalistan. Universitetets største sal var fylt til trengsel. Slike foredrag var ikke hørt før i Oslo. Tilhørerne glemte tid og sted, så grepne var de. Foredragene begynte kl. 20, og en av dem som kom sist, ble stående i døren, han kom ikke lenger. Han trodde han hadde stått der en times tid da foredraget sluttet. Han så på klokken. Det var midnatt.

En annen som også lyttet seg bort, var Johannes Brandtzæg. Han hørte og hørte, og talte også privat med Skrefsrud. Det var slett ikke vanskelig for ham å vie sitt liv til tjeneste for Kristus. Skrefsrud forsto å forme sin tale slik at tilhørerne måtte svare på spørsmålet: «Hvor skal jeg tjene Gud – hjemme eller ute?» Slik kom kallet til Brandtzæg, og svaret ble: «ute».

Det var plass for ham i Santalistan, og det var nesten avgjort at han skulle bli med Skrefsrud når han reiste ut igjen. Han forsøkte å rådføre seg med Gud også. Han gikk og ventet på en indre forvisning om at han hadde valgt rett. Da kom svaret brått og uventet. Han ble syk og måtte avbryte sine studier inntil videre. Fire lange sykdomsår lå foran ham.

Forberedelsesår

Johannes Brandtzæg reiste hjem til Abelvær. Der gikk han og sturte. Inne-

I forrige nummer kunne du lese om da Johannes Brandtzæg møtte kallet til frelse som ung teologistudent i Oslo. Denne artikkelen, om misjonstanken som bredte seg, og hvordan Gud forberedte Brandtzæg på en fremtidig tjeneste i Guds rike, kan leses uavhengig av den første.

Red.

sluttet var han fra før, og bedre ble det ikke nå. Han kjempet med sykdommen og kjempet med Gud. Hva skulle dette være godt for? Han forsto ikke noe av det hele.

En vinterdag var det storfiske på Sørjeslingane. Hver eneste brukbar båt på Abelvær var ute, enten for å fiske eller å kjøpe fisk. Det lå bare en gammel, tjæreslitt båt igjen. Det var ikke rare båten, men Johannes fant seg en seilfille og rigget til. Han fikk med seg en gammel fisker.

Ut på kvelden dagen etter kom de tilbake fra Gjeslingane søkklastet med fisk. Det vanket nok en del skjenn fra hans eldre bror, og hans mor gjentok barneårenes ord: «Du er så dristig, Johannes!» – Forresten var det ikke stor fare for at han skulle finne på for mye, sykdommen hindret ham.

Den nye omgangskretsen

En dag kom en av naboene fra Ramstad og skulle inn på butikken. Han var en kristen og en varmhjertet mann. Johannes stod ute på tunet. De hilste på hverandre. Henrik Ramstad var noe forlegen. Han hadde hørt et rykte om at Johannes var blitt omvendt. Skulle han spørre ham? Han innledet med å spørre om sykdommen, og de talte litt om det tunge ved den. Det kunne vel være en hensikt med den? Å ja. Samtalen holdt på å gå i stå. Da samlet han alt sitt mot og spurte:

«Er det så at du er blitt omvendt nå, Brandtzæg?» Det kom så varmt og stille.

«Ja», svarte Brandtzæg, «nå får jeg tro meg frelst». Det kom sterkt og åpent. Det ble en lang samtale. Og nå var det ikke vanskelig å finne inn til hverandre. Den unge spurte og den eldre svarte.

– Om han ville være med på et møte?

– Ja.

Og slik ble det til at det ikke ble bare ett møte, men mange. Disse to begynte å holde oppbyggelser sammen. Ramstad hadde gjort dette før etter fattig evne. Johannes Brandtzæg lærte seg å spille gitar. Det ble ikke nettopp så glødende taler med ham, men han avla sine vitnesbyrd, sang og spilte. De kristne på hjemtraktene ble oppbygget og fattet mot. Den unge studenten hadde funnet et nytt åndelig hjem og fått en ny omgangskrets, eller som han seinere sa: han hadde møtt «den levende Guds menighet».

Det ene nødvendige

Det var en tid ut på våren, det meste av fisket var slutt, og mange av fiskerne var reist hjem. En troende jekteskipper ved navn Sellegg var kommet til Abelvær for å kjøpe fisk.

Det hadde som vanlig vært møte på bedehuset søndag ettermiddag. Da møtet var slutt, gikk det en liten flokk bortover. «Jeg tenker vi går om bord i jekta hans Sellegg, så får vi en god stund», sa en. Sellegg var enig, og litt etter var jektekahytten fylt til trengsel av en flokk troende venner. De var alle eldre folk så nær som Johannes og en til. →

De eldre begynte å tale om sine erfaringer. «Og da skal jeg si at studenten fikk noe å tenke på. Jeg trodde nemlig at når en var blitt en kristen, var det ikke så farlig om en ikke leste i Bibelen og ba så mye. Jeg kunne ta meg fri fra det en periode. Men da jeg hadde hørt på samtalen en stund, forsto jeg at det måtte bli slutt på å tenke slik. Hadde jeg ikke kommet sammen med disse troende venner den kvelden, vet jeg ikke hvordan det hadde gått meg, og det behøver jeg ikke å spekulere på nå. Men jeg tror det hadde gått galt».

I denne tiden kom han til å lese A. Chr. Bangs bok: «Hans Nielsen Hauge og hans samtid». Han leste om disse små venneflokkene rundt om i landet, nettopp slik han selv hadde funnet det. Var det mellom disse han skulle arbeide? Tankene kom og gikk. Den nye omgangskrets var noe han virkelig var blitt glad i. Det var *hans* folk, det følte han. Om han kunne få være med og vinne flere, vinne dem for Gud og sette dem i arbeid! Det ble nesten til et brennende begjær. Misjonstanken lå jo der og ulmet, skjønt det var nok håpløst for ham, slik helsen var nå. Men boken fikk stor betydning for ham.

Hos en bonde i Danmark

Sykdommen ville ikke slippe taket, den bare økte. Han måtte foreta seg noe, om det bare kunne nytte. Leger og medisin hjalp ingen ting. Det var jo så mange slags råd han fikk: bad, kuropphold og alle slags medisiner. Han prøvde alt. Så fikk han også det råd at han burde ta ut på reise, komme i an-

*Johannes
Brandtzæg
som
student*

dre omgivelser og i mildere luft, kanskje regelmessig kroppsarbeid ville hjelpe.

Han reiste til Danmark og hyrte seg hos en gårdbruker. Men om morgenen da han sto i arbeidsklær og med arbeidsredskaper i hånden, syntes han at dette tok seg noe rart ut. Motet hans falt til under frysepunktet. Det var så vidt han orket å holde seg oppe. Da kvelden kom, satte han arbeidsredskapene fra seg, pakket sine saker og sa farvel. Det var med en viss humor han senere tenkte på hva slags inntrykk den danske bonde satt igjen med etter den unge norske student som hadde søkt arbeid hos ham. Noe særs imponerende kunne det ikke ha vært.

På kuranstalt i Sveits

Siden reiste Brandtzæg til Sveits. Han hadde hørt om en kvinne der som i 1880-årene hadde åpnet en kuranstalt for syke, der hun salvet dem med olje og ba for dem etter Jak 5:14. Ikke så få skulle ha blitt friske ved hennes hånds-

påleggelse og bønn. Brandtzæg oppholdt seg der en tid. Men forandringen kom ikke. Det var vel et og annet som han skulle lære i Guds skole ennå.

Oppholdet fikk betydning for ham. Han hadde møtt mange troende mennesker han aldri kom til å glemme. Ved samværet med dem hadde hans eget kristenliv vokst. Han hadde fått se dypere inn i sin Bibel og dypere inn i seg selv. Hans ånd hadde fått en varmere tone, og det var noen skjulte strenger som var blitt satt i bevegelse.

Landluft i Amerika

Men den nye tonen kom ikke til å klinge så lenge. Sykdommen økte på igjen, og noen gav ham det råd at han burde reise til Amerika. Landluften der ville muligens gjøre ham godt. Han elsket å reise, og når håpet om helbredelse også lokket ham, ble han ikke skremt av en Amerika-reise. Han havnet i Duluth, og forsøkte å være behjelpelig i en menighet der. Men oppholdet ble kort.

Hos Boltzius i Sverige

På denne tiden var det en nedgangsperiode for store deler av det svenske folk. Drikk og umoral tok overhånd, slik også i Värmland i 1850-60-årene. Det gikk store vekkelse over området, men Fredrik August Boltzius ble ikke løst i første omgang. Så en dag han var ute i skogen, kastet han seg ned på marken og ropte i sin nød: «Skal jeg arme synder bli arveløs både i himmelen og på jorden?» Plutselig var den tunge byrden som

blåst bort, og fred og glede fylte hans sinn. Han begynte straks å vitne om sin frelser. Han gikk fra dør til dør, og han hadde et eget lag til å tale med folk. Han trodde Bibelen bokstavelig og tok Gud på ordet. Litt etter litt oppdaget han at han eide helbredelsens nådegave. Han brukte den med varmsomhet, og det var ikke hans skyld at det ble reklamert for ham.

Over nyttår 1887 banket Johannes Brandtzæg på hos denne mannen. Døren ble åpnet.

«Hva vil De?» spurte en stor, mørk skikkelse barskt. Han sto og sperret døren så ingen kom inn.

«Kunne jeg få tale med Boltzius?» spurte den unge, skjelvende studenten.

«Boltzius, det er meg det!»

Slik var hans måte å ta imot folk på, før han hadde gjort seg opp en mening om hvem den besøkende var. Når han hadde kalkulert vedkommende til et ærlig menneske, ble døren åpnet, og den fremmede fikk et hjertelig velkommen. Slik også med Brandtzæg.

Brandtzæg ble der utover vinteren. Han ble til og med Boltzius' sekretær under oppholdet, og måtte besvare brev både på tysk og engelsk. Brandtzæg fikk være med på mye som ikke var foreskrevet verken i Bibelen eller i bekjennelsesskriftene. Andaktene, og samtalene i forbindelse med dem, var rene gullgruver for den som ville studere sjelelære og lære mennesker å kjenne. Blant alt det merkelige hos Boltzius var også det at de ikke holdt noen diett. Det var en ubrytelig lov. De spiste god og nærende kost og

drakk kruttsterk kaffe. Det var kaffekoppen som satte Brandtzæg på prøve. Han visste av smertelig erfaring at kaffe var gift for ham. Brandtzæg drakk sin kaffe. Virkningen var svær. Han ville rent forgå etterpå. Men han holdt ved i tro, og bedringen kom litt etter hvert.

Brandtzæg følte seg hjemme. Hans syn for den levende Guds menighet var blitt utvidet og styrket, og han hadde fått øye på åndsmakten hos Boltzcius og Guds villighet til å oppfylle sitt ord. Så levende og nær hadde Gud aldri vært ham før.

Fullførte studiene

Da det led utpå vinteren, kjente han seg så frisk at han reiste hjem til Norge og begynte å reise rundt mellom vennene i østlandsbygdene. Han vitnet, sang og spilte gitar.

Om høsten tok han fatt på studiene igjen. Han leste og leste, men han visste ikke riktig hvor mye det skulle til for å få eksamen. Høsten etter traff han en av professorene på gaten, og spurte ham hvor lenge han måtte holde på for å få eksamen. «Hvis De går opp til jul», svarte professoren, «så får De haud, venter De til våren, får De laud». Han ventet til våren og fikk laud. – Han hadde prestert noe over det vanlige.

Selv om misjonstanken for Brandtzægs vedkommende var kommet noe i bakgrunnen, var den ikke glemmt. Den lå der, men var ikke like sterk lenger. Heller ikke var han grepet av tanken om et presteembete, det var

enda fjernere for ham. Det som lå ham nærmest, var arbeidet mellom det jevne folk. Men hvordan skulle han komme inn i et slikt arbeid? Det hadde han ingen anelse om.

Vennskap med Thina Schou

Under studiene bodde han denne gangen på Studenterhjemmet. Mellom dem som vanket der en gang i blant, var en velstående enkefrue, Thina Schou. Hun var rik og ville gjerne hjelpe fattige, evnerike studenter som led nød. Og det var mange som henvendte seg til henne.

Thina ble kjent med Brandtzægs søster, Hilda, som da var i Oslo, og gjennom henne ble Thina og Johannes kjent. De to søsknene ble ofte innbudt til hennes hjem, sammen med andre unge. De samtalte om åndelige ting, sang sammen og ba sammen. Mellom Johannes og Thina utviklet det seg et varmt vennskap. Det var så mange felles interesser som dro dem til hverandre.

Kall til bibelskolestyrer

Men hva skulle han bli? Spørsmålet opptok ham i ferien, og han talte med Gud om det. Da fikk han kall fra Bergens Indremisjon. Han svarte ja med en gang.

Bergen Indremisjon var en av de eldste indremisjonsforeninger i landet, stiftet i 1863. Ole Kallem var den første lekmann som ble kalt til «indremisjonær» og forkynner i Bergen. Han hadde nådegave til å tale Guds ord, og folk våknet ved hans forkynnelse. Men størst betydning for lekmannsynet, og

dermed også for nådegavens frie bruk, fikk likevel Jakob Traasdahl, da han kom til Bergen i 1870. Han ikke bare talte Guds ord, han skrev også bøker og traktater og ga ut flere blad. Da han sluttet som fast forkynner, ble han indremisjonens formann i en årrekke. Foreningen bestemte seg for å åpne en bibelskole for menn i 1888. Den første styrer for skolen ble cand. teol. Johan Lavik, og det første kurset varte i tre måneder og hadde 29 elever.

Til denne bibelskolen ble så Johannes Brandtzæg kalt som styrer. Ved siden av skolen skulle han ta seg av de oppbyggelige møtene. Dette kurset varte i seks måneder og hadde 31 elever. Det tredje, og foreløpig siste kurset, hadde 26 elever. Mange av disse ble forkynnere, og noen av dem fikk et navn mellom de kristne i landet som sent vil glemmes. En av dem var Ludvig Hope.

Brandtzæg var kommet på sin rette plass. Han eide lærergnisten og forsto å fengsle elevene. Selv om mange av dem var på hans egen alder, hadde livets harde skole gitt ham en modenhet som langt oversteg alderen. Verre var det med ham som taler. Det gikk utmerket godt så lenge han holdt seg til vitnesbyrdet, med andre ord, så lenge han var bror blant brødre. Men når han skulle på talerstolen, ble han noe tung og litt for grundig. – Det var første gangen han skulle tale i Misjonshuset i Bergen, og huset fyltes snart opp av folk som ville høre den nye teologen. Blant disse var en kjent lekmann og hans hustru. Da talen var

Misjonærinnvielse Bibelskolen på Fossnes

Bibelskolens åpningsfest blir lørdag 21. august kl. 18.00.

Søndag 22. august kl. 11.00 innvies Ida og Marcus Söderberg, med sønnen Carl, til misjonærtjeneste i Moldova.

Landsstyret i NLL deltar sammen med inviterte gjester fra Evangelisk Luthersk Samling fra Nord-Sverige og Sydöstra Smålands Lutherska Församling i Nybro, samt representant fra Nordisk Östmission.

Vi håper at så mange som mulig setter av disse datoene, og at både unge og eldre vil fylle bibelskolens lokaler denne helgen. Ta kontakt med skolen i god tid for bestilling av rom.

Sekr.

slutt og folk strømmet ut, sa mannen: «Ham går jeg ikke og hører mer». – «Si ikke det», svarte hun, «han kan komme seg, han». Og slik ble det. De ble hans trofaste tilhørere siden, ja reiste ofte lang vei for å høre ham. Og de var ikke de eneste.

Johannes Brandtzæg ble i Bergen i to år. Da reiste han til Kina.

Fra boken «Johannes Brandtzæg, hans liv og virke», Norsk Luthersk Kinamisjonsforbund, Oslo, 1934.

Utvalg og bearbeidelse: I.G.

Forts. i neste nr.

SOMMER- SKOLE

Norsk
Luthersk
Lekmannsmisjon

www.nll.no

29. juli - 1. aug. 2010

Laberget leirsted, Skogn

Torsdag

Kl 2000 Bibeltime v/Sigbjørn Agnalt

Fredag

Kl 0830 Bønnemøte
Kl 1000 Bibeltime v/Karl Notøy
Kl 1130 Bibeltime v/Gunnar Nilsson
Kl 1700 Familiemøte v/Martin Fjære
Kl 2000 Møte v/Sigbjørn Agnalt

Lørdag

Kl 0830 Bønnemøte
Kl 1000 Bibeltime v/Gunnar Nilsson
Kl 1130 Bibeltime v/Sigbjørn Agnalt
Kl 1700 Familiemøte v/Martin Fjære
Kl 2000 Møte v/Gunnar Nilsson

Søndag

Kl 0830 Bønnemøte
Kl 1030 Møte v/Gunnar Nilsson

Påmelding og informasjon:

Aud og John Flaten

E-post: john.flaten@broadpark.no

Mobil: 916 36 401

Telefon: 69 88 32 95

Frist for påmelding: 20. juli

Ledere:

Ivar Fiske, Ingar Gangås og
Jan Ove Heggdal

Gunnar Nilsson
Svensk gjestetaler

Grunnet plass-
mangel, vær ute i god
tid med påmelding!

Unge og eldre er hjertelig velkomne til samling om Guds ord !

Hva da med ham?

Av Gunnar Nilsson

«Da nå Peter ser ham, sier han til Jesus: Herre, hva da med ham? Jesus sier til ham: Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hva angår det deg? Følg du meg!» Joh 21:21-22

Her finnes roten til alt vondt i samfunnet og i det enkelte menneskes liv.

Situasjonen er den at Jesus har fortalt Peter hvordan det skal gå med ham. Han vil bli bundet og ført dit han ikke ønsker. Han skal ende sitt liv ved å bli korsfestet. Men da får Peter øye på Johannes, og undres på hvordan det skal gå med ham, om det vil gå bedre for ham?

Den farlige sammenligningen

Vi har så lett for å sammenligne oss med andre. Det er en farlig sykdom. Vi kjenner til det fra lønnsforhandlingene for eksempel. Bare man ikke får mindre enn de andre, er man tilfreds. Men har de andre fått noe mer, kan man ikke være fornøyd selv om det skulle være stor grunn til det, om man bare ikke hadde sammenlignet seg med andre. Så blir menneskene så ulykkelige. De kan aldri bli fornøyd med sin del. Så vokser det opp en bitter rot. Det skulle vært mye lettere dersom vi kunne slå oss til ro med at det var Gud som bestemte alt. Men hva med det som kommer fra mennesker? – Ja, hvem tror du det er som bestemmer, er det ikke Gud som råder over ditt liv og alt det du møter? Hvem er det ellers?

Husker du tjeneren som fikk én talent å forvalte? Han gravde den ned, for han syntes det var så lite sammenlignet med det de andre fikk, som fikk flere talenter hver. Om de andre bare hadde fått en halv talent hver, kanskje han hadde forvaltet sin med større omsorg, ettersom han hadde fått flest. Men de andre – hva angår det deg, hva de får? «Følg du meg!», sa Jesus til Peter. Johannes skulle få leve til han nådde en høy alder, og så vidt vi vet, ble han den eneste av apostlene som døde en naturlig død. Men det hadde ikke Peter noe med.

Misunnelse er som gift

Vi ser hvordan misunnelsen forgifter forholdet mellom mennesker, når en synes at de andre blir tatt mer hensyn til når det gjelder plassering, de blir lettere sett og lagt merke til, og rechnet mer med enn det en selv blir. Mange skulle være så fornøyd om de bare ikke hadde sammenlignet seg med andre. «Følg du meg!» – Hva vedkommer det deg hva Gud gjør med de andre?

Guds velsignelse gjør rik

Guds barn har fått så store løfter: «Bare godhet og miskunnhet skal etterjage meg alle mitt livs dager, og jeg skal bo i Herrens hus gjennom lange tider» (Sal 23:6). – Godhet og miskunnhet, er du ikke fornøyd? Bo i

Herrens hus – til evig tid? Hva mer vil du ha for å være fornøyd?

«Gudsfrykt med nøysomhet er en stor vinning!» (1Tim 6:6). Det er ikke det samme som å være uvirksom, men å ta vare på det man har fått og forvalte det rett. Og ikke misunne de andre eller sammenligne seg med dem og spørre: – hva da med ham?

Sjalusi og havepsyke

Hvilken synd er det egentlig som ligger bak? Er det ikke sjalusien, som følger æren akkurat som skyggen følger lyset? Det er ikke den ting vi ikke kan misunne andre. Vi kjenner det så vel i vårt eget hjerte, hvordan misunnelsen og havepsyken vil opp og ha mer luft. – Hva da med ham? Har han det ikke for enkelt eller for lett i forhold til meg? Har han ikke fått mer enn meg?

Fornærmelse er mord

Vi kan nevne en ting til, som har forbindelse med dette. Det er å bli fornærmet. Det aktes ikke som noen stor og plagsom synd, for jeg har jo rett til å bli fornærmet dersom noen har gjort noe mot meg, eller kanskje unnlatt å gjøre noe for meg, som for eksempel ikke gitt meg nok oppmerksomhet i forhold til de andre. – Nei, hva angår det deg?

Fornærmelse er ikke noe mindre enn mord i Guds øyne. Dessuten er det en sak til som følger med dersom vi lar denne onde roten vokse opp, og det er blindhet. Synden forblinder, og da ser vi ikke lenger klart, alt blir skjævt, vi ser både oss selv og de andre i et feil-

aktig lys, og da blir vi bedratt. Syndens makt til å bedra er stor.

Måtte vi lære å bli fornøyde og takknemlige, vi som har det så uendelig bra. Hvordan skal det gå når vi får det verre? Hebreerbrevets forfatter sier: «La ingen bitter rot få vokse opp og volde skade, så mange blir smittet av den» (Heb 12:15). En bitter rot! Det er stor fare om det bare er *noen* som lar en slik rot vokse opp, for da blir *mange* smittet av den. Ondskaper er så smittsom. Den er som en farsott.

Nåden holder det onde i sjakk

Hvor er hjelpen? Finnes det noen «vaksinasjon»? Ja, det er at du ikke trekker deg unna Guds nåde. Vi er frelst av bare nåde. Det kan mange være enige i. Men vi må også leve av bare nåde. For det er ikke noe annet som kan gi oss kraft til å holde den bitre roten nede. Kommer vi bort fra nåden, får det onde makt over oss igjen. De synder vi trodde at vi var helt ferdige med, var bare bundet av nåden. Så kan mange oppleve når de blir født på ny, at Guds nåde blir så rik og stor at de til og med begynner å tro at de er blitt syndfrie. Nåden er så levende, den holder det onde i sjakk. Men om nåden kommer på avstand igjen, skyter den gamle roten opp på nytt, sterkere enn før.

Nåden kan aldri lagre kraft i en kristen. Det er som med mannaen i ørkenen, gjemte man den til neste dag, gikk det makk i den. Som dagen er ny, må nåden være ny. Derfor sier Skriften at det renner bekker med levende vann fra de kristnes liv. Bare det rennende

Misunnelse blant brødre

Barnestykke av Mia Hallesby

De første brødrene på jorden het Kain og Abel. De var sønner av Adam og Eva. Kain arbeidet med jorden. Han dyrket korn og alle slags grønnsaker. Abel var mer glad i dyr. Derfor ble han gjeter og hadde mange sauer.

En dag ofret de begge til Herren. Kain ofret av det han høstet på åkeren. Abel ofret den beste sauen. Abel trodde på Gud, men det gjorde ikke Kain. Derfor så Gud vennlig til Abels offer, men ikke til Kains. Da ble Kain sint, og da de en gang var ute på jordene, tok han livet av Abel. Ja, det er sant – så sørgelig og trist det er å høre om det som skjedde mellom de første brødrene på jorden. Jeg tenker du sier: «Men hvordan kunne Kain være så slem å slå sin bror i hjel?»

Da skal jeg først fortelle deg om en liten plante som vokser i et land som heter Brasil. Den er i begynnelsen en bitte liten plante som slynger seg nede ved roten av et tre. Den ser slett ikke farlig ut. Men etter hvert som den vokser, kryper

den oppover og slynger seg rundt stammen. Så kryper den videre utover grenene til hver eneste liten kvist. Overalt slynger den seg. På den måten kveler den treet så det visner og dør.

Morderen blir planten kalt.

I Kains hjerte hadde den stygge planten som heter misunnelse, funnet sin plass. Han så hvordan alle var glade i Abel, fordi han var snill og god. – Da skulle du tro at Kain også ville forsøke å bli det. Men nei, – i stedet lot han den stygge planten vokse. Han ble mer og mer misunnelig. Til slutt hatet han sin bror, og orket ikke engang å se ham. Og så vet du hvordan det gikk.

Så vonde kan vi mennesker bli, når vi ikke lar Gud hjelpe oss å drepe den første onde spiren inne i hjertet vårt. Gud måtte derfor gi oss et bud om dette. Det er det femte bud, og det heter:

Du skal ikke slå i hjel!

*Fra «Barneandakter»,
Indremisjonsforlaget, 1946*

vannet kan gi kraft, ikke det stillestående. Vær oppmerksom på at hvis det onde fester seg, og den bitre rot vokser opp, skyldes det at nåden har kommet på avstand i livet ditt. Da står du i en dobbel fare.

«Men av Guds nåde er jeg det jeg er, og hans nåde mot meg har ikke vært forgjeves» (1Kor 15:10), sier apostelen. Men da må vi leve i nåden hver dag.

Oversettelse fra svensk: I.G.

Den tause vranglære

Av Per Bergene Holm

Overskriften er hentet fra en artikkel jeg leste i min ungdom. Den var skrevet av Tor Sneltvedt, sekretær i Langesundsfjorden Indremisjon. Emnet er like aktuelt i dag.

Vi er gjerne oppmerksomme på den uttalte vranglære – alt som sies som strider mot Guds ord, om det er utviklingslære, fosterdrap, homofili, kvinnelige prester osv. Men vi har lett for å overse den tause vranglære – alt Guds ord som forties.

Våre barn vokser opp i et samfunn med bøker, tidsskrifter, fjernsyn, internett og skole hvor Gud og hans ord er skjøvet til side. De kristne hjem preges av det samme. Guds ord fortrenses og er snart en sjelden gjest i sinnet – det ord som i følge Skriften skulle bo rikelig iblant oss, til velsignelse og frelse for oss selv og våre barn. Verdsliggjøring blir resultatet.

Det er over femti år siden Ole Hallesby holdt sin såkalte helvetestale. Mange ble vakt opp av syndesøvn og ble frelst, men mange tok også skarpt avstand fra slik tale. Erttertiden har tatt

skrekk av verdens reaksjon. Derfor er det knapt noen som taler som Hallesby lenger, ikke engang på bedehuset, av frykt for kristenfolkets reaksjon. Vi er i teorien positive til Guds ord, men vi forkynner det sjelden i sin helhet og med den kraft og det alvor som profetene og apostlene og Jesus selv gjorde.

Mikkel Vigilius skriver i en artikkel på Shafan.dk: «Ingen i Bibelen taler så meget om helvede som Jesus. Han taler dobbelt så meget om helvede som om himmelen. (...) Han gjør det, fordi han vil kalde og vække til frelse!

Men vi er rystende mottagelige for Djævelens forførelse: I dag skal der tales på en anden måde! Vor tids mennesker kan slet ikke forbinde talen om helvede med en god og kærlig Gud. (...) Så skal vi holde os til at forkynde nåde, trøst og liv – for alle!

Åh, hvor det lokker! For det er en genklang af det evangelium, som vores eget kød hænger ved og længes efter. Det evangelium, som den gamle slange har prædikeret fra syndefaldets dag: I skal ikke dø! (...) Men det er løgn!

Der er to veje, og der er to mål: evigt liv og evig død, evig frelse og evig fortabelse. Det er Skriftens utvetydigt klare ord. Og det må prædikes! Ellers ender vi med et evangelium uden kors, uden forsoning og uden frelseskraft!»

L&F

«Ransak meg, Gud, og kjenn mitt hjerte! Prøv meg og kjenn mine mangfoldige tanker, se om jeg er på fortapelsens vei, og led meg på evighetens vei!»

Sal 139:23-24

Sakkeus

Av Ragnar Opstad

Eg trudde at mi sak med Gud vart ordna då eg vart omvendt. Når det vart spørsmål om mitt gudsforhold, gjekk tankane oftast tilbake til omvendinga. Men gjennom forkynninga av Guds ord, slik det er gitt oss som lov og evangelium, smuldra liksom heile omvendinga bort, og eg stod tilbake ribba for alt. Då vart det om å gjera for meg, som det vart for Sakkeus, eg måtte få sjå Jesus. Og som ei morgondemring fekk eg sjå, og kvila i, at mi sak med Gud var ordna lenge før mi omvendning, på Golgata av Jesus. Det gav gleda og frelsevisna.

I bibelforklaringa «Gullgruben» av C. Asschenfeldt-Hansen står følgjande å lesa om Sakkeus:

I nød for sjela si

«Det er tydelig at det har skjedd noe med ham før Jesus kommer til byen. Samvittigheten var blitt vekket, og hans sjel hadde begynt å se etter hjelp. (...) Nå hadde sikkert Sakkeus hørt om Jesus på forhånd. Han hadde sikkert også hørt at han ikke holdt seg til fariseerne, men var venn av tollere og syndere. Da han så hører at Jesus kommer, må han se ham.

(...) Alle bør ta imot Jesus med denne barnlige glede og tillit når han banker på hjertedøren. Si ikke at det er for urent i ditt hjerte, slik at du må få ryddet opp først. Nei, ta imot ham med glede, i tro, så skal nok han rense

*Vær frimodig, redde hjerte,
dristig, du forsakte sinn!
Skynd deg nå med all din smerte
like til din Jesus inn!
Ja, jeg løper like til,
la dem spotte, hvem som vil!
Slik jeg ei kan se og høre,
når jeg har med Gud å gjøre.*
(Sb 477, v. 1)

hjertet. Dette ser vi tydelig at han gjorde hos Sakkeus (Luk 19:8). Og så gjorde han den kritiske menneskemengden til skamme ved å gi et klart vitnesbyrd om den forandringen som hadde skjedd med ham. Mammon hadde vært hans avgud, men nå var avguden styrtet ned fra sin trone. (...) Ved en sann omvendelse blir syndens makt knekket. I dette tilfellet var det havesyken som var blitt drevet ut da Jesus kom inn i Sakkeus' hjerte».

Jesus vil inn i vår nød

Eg trur ikkje det var tilfeldig at morbærtreet hadde vakse opp der. Nei, det stod der og liksom venta på Sakkeus. Han var liten av vekst. Var det tilfeldig? Var det ikkje Gud som hadde skapt han? Vi skulle av den grunn aldri sjå ned på eller forakta noko menneske, skapt av Gud. Kan henda også vi andre er skapte slik vi er – for at Jesus betre skulle få ta seg av oss? →

Den onde lyst

Av Ingar Gangås

Ondt hjerte

Synden kommer fra hjertet og «henger fast ved oss» (Heb 12:1). Det onde er ikke bare noe som kommer til oss – nærmest flygende gjennom luften – slik at vi kan gjemme oss for det ved å stenge oss inne i et rom eller gå i kloster, og så er alt greit. Nei, synden gjennom-syrer oss og er sammenvevd med oss. Den er ikke som et sår eller en skramme som kan bedres ved salve eller riktig medisin. Problemet er at det er mennesket selv som er rammet, tvers igjennom råttent. Synden kommer fra ditt onde hjerte. Der har den sin rot. Det er ikke noe du kan gjøre for å forbedre ditt forhold til Gud. I hans øyne er du «skyldig til døden for syndene mange». Du trenger å bli frelst fra deg selv, og få del i Jesu liv, skal det bli annerledes med deg. Bare når Jesus har tatt bolig i deg, begynner det nye livet. Du vil fortsatt sanne det som Carl Olof

Rosenius kalte «syndens daglige plage», men du får også erfare at Jesus ikke bare har tatt syndens straff, men han har også brutt syndens makt.

Løst fra syndens garn

Gud er hellig og tåler ingen synd. Får synden holde oss i sitt jerngrep, vil det gå fra vondt til verre. Mange har erfart syndens garn. Alt roter seg bare mer og mer til. Satan er en hard herre å tjene. Han holder aldri det han lover. Til sist går du fortapt. Ja, den som lever som uomvendt er fortapt, sier Guds ord. Så alvorlig er det! Men Jesus Kristus har sonet og betalt for alle dine synder. Hør det, du som spør om det er frelse å få for deg! Kom i dag, når du hører hans røst! Han kaller på deg og vil løse deg fra syndens garn og redde deg fra undergang og sette deg i frihet.

L&F

«Frelseren forstod at Sakkeus var den hans himmelske Far hadde bestemt skulle være hans vert i Jeriko den dagen. 'Alle de som Faderen gir meg, kommer til meg', har Jesus sagt (Joh 6:37), og her var det en gave til Sønnen fra Faderen. Her var det et tapt får som var blitt funnet igjen» (Gullgruben).

Jesus er den same i dag. Han kjenner ditt og mitt sanne behov, same kva slag «tre» vi sit i. Vi kan trygt stiga ned og overlata oss til han. Han vil inn til oss i vår nød. «Men då dei såg det, murra dei alle og sa: Han gjekk inn som gjest hjå ein syndig mann» (v. 7). Det gjer han framleis. Og det er di og mi berging.

L&F

Himmelen er opna!

Av Dag Rune Lid

«Brør, i Jesu blod har vi altså frimod til å gå inn i heilagdomen. Til den har han vigsla ein ny og levande veg for oss gjennom forhenget, det er hans kjøt.»
Heb 10:19-20

Hebrearbrevet 10 gjev oss ein omtale av ofra i den gamle pakt der blodet frå offerdyra var det sentrale. Ofringa i den gamle pakt måtte stadig gjerast om att, men det som skjedde på langfredag var noko heilt anna, seier Skrifta.

Fullkome offer

Ved den 6. timen vart det mørkt over heile landet. Mørke varte til den 9. timen, det vil seie mellom kl. 12-15. Då ropte Jesus ut: «Min Gud, min Gud kvifor har du forlate meg?» (Mar 15:34). Han vart forleten av sin himmelske far, for deg og meg.

Men då lyset igjen rann, kunne han rope ut: «Det er fullført!» (Joh 19:30). Då hadde han bore fram eit fullkome offer for alle synder, til alle tider, for alle menneske. Eit offer til Guds velbehag! Difor er det også Hebrearbrevet sin forfattar kan rope ut: «Brør, i Jesu blod har vi altså frimod til å gå inn i heilagdomen».

Det var eit vevd teppe, ja eigentleg var det to vevde tepper med ein tjukn på ca. 10 cm kvar som hang med ein avstand på ein halv meter (David Hedegård). Desse teppa var ikkje mogleg å slite sund med menneskeleg

makt. Dei hadde innvevd eit mønster av kjerubar (2Mos 26:31), på same vis som det var sett kjerubar som stengsle i Edens hage – også der var menneska utestengde. Teppa var eit skilje mellom Det heilage, der menneska var, og Det høgheilage, der Gud var.

Øvstepresten kunne berre kome inn i Det høgheilage ein gong i året på den store forsoningsdagen, og han kunne ikkje kome inn der utan blod. Kom han inn utan blod frå det lytelause offerlam, måtte han døy.

Ny og levande veg

Men på langfredag skjedde det mektige under at dette forhenget vart flerra i to frå øvst til nedst, vegen vart opna opp, inn til Den Heilage Gud i himmelen. I Jesu blod, det vil seie ved Jesu død på krossen, har du og eg fri-

Dugnad på Bibelskolen

Tidspunkt: 14.-19. juni

Arbeidsoppgaver: Praktisk arbeid ute og inne, fullføring av ny møtesal, rydding og vasking.

Unge og eldre, kvinner og menn, er velkomne til meningsfylte arbeidsdager og sosialt samvær!

Kontakt: Martin Fjære,
tlf. 33 33 81 81 / 979 89 427
martifja@online.no

Abonnér på bladet!

Bladet du nå holder i hånden, kommer med 10 nummer i året og sendes gratis til alle som ønsker det. Hensikten med det er først og fremst oppbyggelig, det vil si at vi gjerne vil dele Guds ord med våre lesere. Det er så mange ord og mye informasjon i vår tid, men liten plass for og lite stillhet til det som betyr aller mest: Å høre og lese Guds ord til frelse!

Vi ser med stor sorg på den økende verdsliggjøring og ugudelighet i vårt kjære fedreland!

Dersom du vil ha bladet tilsendt, eller vet om andre som ønsker det, kan du fylle ut den lille slippen nedenfor og sende den til oss.

Ja takk, jeg vil gjerne få Lov og Evangelium gratis tilsendt.

.....
Navn

.....
Sted/gate

.....
Postnr./Poststed

Sendes til: Lov og Evangelium
v/Magne Ekanger, Rolfsnes,
5420 Rubbestadneset
Du kan også sende sms
på mob. **412 45 598**
eller e-post til:

magne.ekanger@bluezone.no

Adresseendring

Sommeren er ofte flyttetid, spesielt for studerende ungdom. Husk å melde adresseendring i god tid slik at du ikke mister «Lov og Evangelium»! Postens etter-sendingperiode er svært kort!

Red.

mod til å stige fram for Den Heilage Gud. Dette frimod har sin grunn i Jesu blod, og ikkje i mine skiftande kjensler.

Korleis skjedde det? Jesus «vigsla ein ny og levande veg for oss gjennom forhenget, det er hans kjøt». På krossen vart Jesus knust for oss. Hos profeten Jesaia (53:10) står det skrive at «Herren hadde hugnad i å knusa han». Slik var Guds vreide over synda. Hebrearbrevet (10:31) seier: «Det er forferdeleg å falla i hendene på den levande Gud». Jesus kom inn under Den Heilage Guds vreide over synda, men med sitt offer vigsla han, eller opna han, ein ny og levande veg for oss gjennom forhenget, det er hans kjøt. Slik forhenget i tempelet vart flerra opp, slik vart Kristus også knust under domen.

Dette forhenget var eit førebilete på Kristus, står det. – Dette er min lekam og mitt blod som er for dykk, sa Jesus til sine (1Kor 11:24-26). Dette vart sagt til ein feilande flokk av læreseinar, fordi grunnen låg i Jesu blod. Difor lyder også same bodskapen i dag til deg og meg.

HOVED- SOMMERSKOLE

Norsk
Luthersk
Lekmannsmisjon

www.nll.no

14.-18. juli 2010

Bibelskolen på Fossnes Vestfold

Onsdag

KI 2000 Møte v/Per Bergene Holm

Torsdag

KI 1000 Årsmøte, andakt v/Konrad Fjell

KI 1700 Familiemøte v/Lars Fossdal

KI 2000 Møte v/Erik Trans

Fredag

KI 1000 Bibeltime v/Erik Trans

KI 1130 Bibeltime v/Lars Fossdal

KI 1700 Familiemøte, v/Per B. Holm

KI 2000 Møte v/Erik Trans

Lørdag

KI 1000 Bibeltime v/Lars Fossdal

KI 1130 Bibeltime v/Per Bergene Holm

KI 1700 Misjonstime v/Dag Rune Lid

KI 2000 Møte v/Erik Trans

Søndag

KI 1030 Møte v/Erik Trans

Bønnemøte kl. 08.30 hver dag

Påmelding og informasjon:

Sara og André Heian,

Tlf. 938 49 087/ 411 01 223

E-post: sara@heian.se

Ledere:

Magne Ekanger, Tollef Fjære,

John Flaten og Dag Rune Lid

Erik Trans
Dansk gjestetaler

**Påmelding
innen 1. juli for
stemmerett.**

Unge og eldre er hjertelig velkomne til samling om Guds ord !

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Barneleir Fossnes - Ungdomsleir v/ Farris

25.-27. juni

Barneleir, Fossnes, t.o.m. ferdig 6. kl.

Denne leiren blir på Bibelskolen på Fossnes. Barn under skolealder må ha med seg noen voksne.

**Påmelding: Martin Fjære,
tlf. 33 33 81 81 / 979 89 427**

25.-27. juni

Ungdomsleir, Trettenes, f.o.m. f. 7. kl.

Denne leiren blir på Trettenes Leirsted ved Farris i Vestfold.

**Påmelding: Reidar Heian,
tlf. 33 44 14 19 / 414 95 526**

Mer informasjon:

Internett: www.nll.no, e-post: post@nll.no

Bibelskolear? Se www.fossnes.info